

Provinciale Staten van Zeeland
t.a.v. de voorzitter

Onderwerp	Zaaknummer	Behandeld door	Verzonden
Voorgenomen besluit op de aanvraag Wet natuurbescherming voor de realisatie en later het gebruik van recreatiepark Waterdunen in Breskens	10761		

Middelburg, 13 april 2021

Geachte voorzitter,

Op 17 december 2020 is namens Molecaten Europe B.V. een aanvraag voor een vergunning op grond van artikel 2.7 lid 2 Wet natuurbescherming ingediend voor de realisatie en later het gebruik van recreatiepark Waterdunen in Breskens. Door middel van deze brief willen wij u in kennis stellen van ons voorgenomen besluit op deze aanvraag.

Op 20 januari 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State twee belangrijke uitspraken gedaan in het Natura 2000 / stikstofdossier, te weten over de procedures Logtsebaan en ViA15. Beide uitspraken hebben gevolgen voor de natuurtaken van de provincies, onder meer op het gebied van de vergunningverlening, toezicht en handhaving. Vanwege de uitspraken hebben de provincies de vergunningverlening in afwachting van het nader duiden van de uitspraken in IPO-verband enige tijd gepauzeerd. De uitspraken raken namelijk veel vergunningaanvragen, waaronder ook deze aanvraag.

De Logtsebaan-uitspraak bepaalt dat intern salderen vergunningvrij is. Dit betekent dat als een project geen toename van stikstofdepositie tot gevolg heeft ten opzichte van de referentiesituatie, er voor wat betreft stikstofdepositie geen vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming nodig is. In de BC stikstof is besloten dat aanvragers de keuze voorgelegd krijgen om de aanvraag in te trekken of dat zij een 'positieve weigering' willen ontvangen. Dit laatste is een besluit van Gedeputeerde Staten met de conclusie dat geen vergunning nodig is voor het aangevraagde project. Het kan ook zijn dat aanvragers een lopende aanvraag wijzigen. Ook een gewijzigde aanvraag kan in dat geval positief geweigerd worden (zolang nog sprake is van intern salderen). Hiervan is in dit geval sprake. Molecaten Europe B.V. heeft ervoor gekozen om een positieve weigering te willen ontvangen.

De ViA15-uitspraak bepaalt dat onvoldoende is gemotiveerd waarom AERIUS stikstofeffecten van verkeer afkapt op 5 kilometer (en dus niet verder doorrekent). Deze uitspraak raakt aanvragen met stikstof-effecten van verkeer die niet op 5 kilometer zijn uitgedoofd. In de BC stikstof is besloten dat aanvragen waarbij op voorhand vaststaat dat er geen stikstofdepositie vanuit wegverkeer plaatsvindt op 5 kilometer afstand verder in behandeling kunnen worden genomen, omdat dit geen juridisch risico oplevert. Aanvragen waar wel stikstofdepositie vanuit wegverkeer wordt berekend op 5 kilometer afstand zullen voorlopig worden aangehouden. Voor deze aanvraag is n.a.v. deze uitspraak specifiek bekeken wat de effecten vanuit het wegverkeer zijn. Op 18 maart 2021 heeft de aanvrager met het oog op bovengenoemde uitspraken de aanvraag met wederzijdse instemming op onderdelen gewijzigd en een gewijzigde onderbouwing en Aerijs-berekeningen aangeleverd. Uit de aangeleverde

berekeningen blijkt dat er op 5 kilometer afstand geen toename van stikstofdepositie vanuit wegverkeer plaatsvindt. Dit betekent dat op voorhand kan worden uitgesloten dat er na 5 kilometer nog depositietoename plaatsvindt. De VIA15-uitspraak heeft dus geen invloed op deze procedure. De aanvraag hoeft daarom niet te worden aangehouden.

In de aanvraag wordt gebruik gemaakt van intern salderen. De beoogde situatie wordt daarbij afgezet tegen de milieuvergunde situatie van voormalige camping Napoleonhoeve, die tot 2013 aanwezig was op de locatie en ten behoeve van Waterdunen is geruimd. Uit de Aerius-verschilberekening tussen deze 2 situaties blijkt dat er geen toename van stikstofdepositie plaatsvindt op (bijna) overbelaste stikstofgevoelige habitattypen ten opzichte van de referentiesituatie (camping Napoleonhoeve). Dit betekent dat significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten. Uit de uitspraak blijkt dat dit betekent dat er geen vergunningplicht geldt voor wat betreft de effecten van stikstofdepositie. Uit de aanvraag blijkt dat ook andere mogelijke effecten van het project op voorhand niet leiden tot significante negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden. We kunnen dus voor de aanleg en exploitatie van het recreatiepark geen vergunning verlenen.

Omdat wij moeten besluiten op de aanvraag, betekent dit dat wij de aanvraag moeten afwijzen (positieve weigering). Dit is een besluit van Gedeputeerde Staten met de conclusie dat geen vergunning nodig is voor het aangevraagde project.

Met vriendelijke groet,

Gedeputeerde Staten,

Drs. J.M.M. Polman, voorzitter

A.W. Smit, secretaris

U wordt verzocht om in uw correspondentie steeds het zaaknummer te vermelden.